

Motion till Vänsterpartiets kongress 2012

Ersättningsnivåer för vänsterpartiets förtroendevalda/Partiskatt

Grundläggande för förtroendet för politiker är deras förmåga att framstå som representativa för sina väljare. En förtroendevald som kvitterar ut lön/arvode som vida överstiger lönenivåerna för de grupper de säger sig företräda, inger inte förtroende. För vänsterpartiets förtroendevalda är denna fråga central. Vi måste med all kraft visa att vi inte tillhör det politiska etablissemanget, den elit, som gång på gång höjer sina egna arvoden medan stora grupper av lågavlönade får beskedet att landets ekonomi inte tillåter löneökningar.

Vi är helt överens med Lars Ohly när han, i en artikel i Expressen, kritiserar LO:s ordförande Vanja Lunby-Wedin för den ersättning hon kvitterar ut för sitt uppdrag:

”Den som har förmånen att företräda handelsanställda, byggnadsarbetare och undersköterskor borde inse att det inte är bra med förmåner och löner som skiljer sig så mycket från dem hon ska företräda.”

”Av arbetarrörelsens representanter kan vi faktiskt begära mer. Våra löner och villkor får inte skilja sig så mycket från löntagarnas så att vi förlorar kontakten med verkligheten för de många lågavlönade, sjuka och arbetslösa.”

Under det senaste året har vi dessutom, via media, kunnat konstatera att våra partikamrater förfärande ofta – och under lång tid - tar ut den övergångslön som riksdagen erbjuder efter avslutat uppdrag. Som ytterligare sten på börda kommer nu en granskning av pensionsutbetalningar till våra förtroendevalda där våra företrädare också figurerar. Det finns alltså en rad skäl som talar för att vänsterns företrädare bör finna en norm för ersättning som ligger på en rimlig nivå jämfört lönearbete för de stora löntagargrupporna i offentliga anställningar.

Vi önskar rotation på förtroendeposter, något som bromsas av att de förtroendevalda genom sina uppdrag får möjlighet att leva på en annan nivå än om de varit kvar i sina respektive arbeten. Partiets stadgar är otydliga och undvikande på denna punkt. Stadgarna använder inte ens ett ord som ”bör” i samband med att man nämner partiskatt i § 127, utan det till intet förpliktande ordet ”kan”:

§ 127. Partiföreningar och distrikt kan besluta om regler som innebär att partiets parlamentariskt förtroendevalda rekommenderas att betala en viss del av erhållna arvoden till partiet. Partiet motverkar att politiskt förtroendevalda berikar sig på förtroendeuppdrag. I de fall där inkomsten från förtroendeuppdrag på heltid överstiger årligt riksdagsledamotsarvode rekommenderas att överskjutande belopp tillfaller partiet.

I det fall någon kommer upp i arvoden som överstiger årligt riksdagsledamotsarvode dristar vi oss i alla fall att rekommendera att överskjutande del tillfaller partiet. Alltid något... Men långt ifrån tillräckligt - detta är inte i närheten av att komma till rätta med de verkligt höga inkomsterna för vissa av partiets företrädare.

Detta förhållningssätt till mycket höga arvoden, övergångslöner och pensionsvillkor för förtroendevalda är helt enkelt inte acceptabelt i ett vänsterparti. Stadgarna ska innehålla kraftfulla och bindande skrivningar för uttagande av partiskatt, istället för att, som nu, huka för hela frågan. Det tycks också vara dags att stadgefästa något om hur en vänsterpartist ska förhålla sig till ersättningar som kan utfalla *efter* avslutat förtroendeuppdrag.

Vi är, efter långa diskussioner i partiförening och distrikt, väl medveten om svårigheterna att hitta en vettig modell för uttagande av partiskatt. Är det till exempel rimligt för den som har ett högavlönat arbete i det "civila" att gå ner i inkomst i och med att man accepterar ett politiskt förtroendeuppdrag? Kan t ex en lärarlön fungera som norm för ersättningsnivån för våra förtroendevalda? Att vi ställs inför stora svårigheter när vi väljer att ta ställning mot mycket höga arvoden för politiska uppdrag är inte ett skäl att avstå från att ta i frågan.

Vi föreslår att kongressen ska besluta:

att kongressen beslutar att uppdra till partistyrelsen att till kongressen 2014 lägga förslag på någon form av stadgefäst bindande norm för hur stor del av arvode/lön som ska disponeras av den enskilde partiföreträdaren, varvid överskjutande del tillfaller partiet som har att besluta om hur dessa medel ska användas.

att partistyrelsen till kongressen 2014 lägger ett förslag till skrivning i stadgarna om ett förhållningssätt i frågan om ersättningar som kan utfalla efter avslutat förtroendeuppdrag

Vänsterpartiet i Flen

Antagen på medlemsmöte den 4 oktober 2011